

Č. j.: R212,214/2007/03-03909/2008/310-KK

V Brně dne 18. února 2008

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 21. 11. 2007 zadavatelem – **Česká republika – Ministerstvo financí**, IČ: 00006947, Letenská 15, poštovní přihrádka 77, 118 10 Praha 1, za něhož jedná Ing. Miroslav Kalousek, ministr (sp. zn. R212/2007/03),

a rozkladu podaném dne 21. 11. 2007 navrhovatelem – **Československá obchodní banka, a.s.**, IČ: 00001350, se sídlem Radlická 333/150, 150 57 Praha 5, právně zastoupena Mgr. Radkem Pokorným, advokátem AK Pokorný, Wagner & spol., se sídlem Karolíny Světlé 301/8, 110 00 Praha 1 (sp. zn. R214/2007/03),

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 1. 10. 2007, č.j. S242/2007-00329/2007/550-IB, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – **České republiky – Ministerstva financí**, učiněných při zadávání nadlimitní veřejné zakázky s názvem „**Správa finančních prostředků na financování protipovodňových opatření**“ v otevřeném řízení podle ustanovení § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, jehož oznámení bylo v informačním systému uveřejněno dne 19. 2. 2007 pod evidenčním číslem 60004955,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 1. 10. 2007, č.j. S242/2007-00329/2007/550-IB,

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

O d ů v o d n ě n í

I. Zadávací řízení a prvostupňové řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel - Česká republika – Ministerstvo financí, IČ: 00006947, Letenská 15, poštovní přihrádka 77, 118 10 Praha 1, za něhož jedná Ing. Miroslav Kalousek, ministr (dále jen „zadavatel“), uveřejnil v informačním systému dne 19. 2. 2007 pod evidenčním číslem 60004955 oznámení otevřeného řízení podle § 27 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „zákon“) na nadlimitní veřejnou zakázku s názvem „Správa finančních prostředků na financování protipovodňových opatření“. Pozn.: pokud je v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“ nebo „orgán dohledu“) nebo v době provedení jednotlivých úkonů účastníků řízení.
2. Ve lhůtě pro podání nabídek obdržel zadavatel 4 nabídky. Dva uchazeče vyzvala hodnotící komise ke zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, přičemž obě zdůvodnění hodnotící komise akceptovala. Jeden uchazeč však následně byl z další účasti v soutěži vyloučen pro nesplnění kvalifikačních předpokladů. Po provedeném hodnocení vybrala hodnotící komise jako nejvhodnější nabídku uchazeče Československá obchodní banka, a.s., IČ: 00001350, se sídlem Radlická 333/150, 150 57 Praha 5, právně zastoupena Mgr. Radkem Pokorným, advokátem AK Pokorný, Wagner & spol., se sídlem Karoliny Světlé 301/8, 110 00 Praha 1 (dále jen „navrhovatel“). Dne 21. 5. 2007 rozhodl zadavatel o výběru nejvhodnější nabídky a téhož dne odeslal uchazečům oznámení o výběru nejvhodnější nabídky podle § 81 odst. 2 zákona. Dne 9. 8. 2007 však zadavatel zadávací řízení s odkazem na § 84 odst. 2 písm. e) zákona zrušil.
3. Proti rozhodnutí zadavatele o zrušení veřejné zakázky podal navrhovatel včas námitky, kterým zadavatel nevyhověl. Z uvedeného důvodu přistoupil navrhovatel k podání návrhu na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Ke dni 12. 9. 2007, kdy Úřad návrh obdržel, zahájil správní řízení, za jehož účastníky označil zadavatele a navrhovatele.
4. Podstatou podaného návrhu byl názor navrhovatele, že zrušení veřejné zakázky bylo provedeno v rozporu se zákonem, jelikož nebyly naplněny podmínky § 84 zákona, a znamenalo pro něj újmu ve výši 34 128 222,- Kč (příprava smluvní dokumentace, kompenzace negativního mediálního odrazu navrhovatele ze škod z toho vzniklých, ušlý zisk – vzniklá újma byla způsobena nezákonným postupem zadavatele a nikoli samotnou účastí v zadávacím řízení). Podle navrhovatele nelze skutečnost, že navrhovatel v rámci zcela jiného smluvního vztahu mezi navrhovatelem a zadavatelem podal žalobu proti zadavateli, považovat za důvod hodný zvláštního zřetele, pro který nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. To, že proti zadavateli určitý subjekt podal žalobu a uplatnil své ústavou zaručené právo domáhat se stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech i u jiného orgánu, nemůže být důvodem k zamezení účasti tohoto subjektu v zadávacím řízení, resp. ke zrušení zadávacího řízení v případě, že tento subjekt předloží objektivně nejlepší nabídku, neboť takový postup by nepřipustně omezoval právo uchazeče na soudní ochranu. Současně je uvedený postup zadavatele v rozporu s § 6 zákona (zásada zákazu diskriminace). Navrhovatel poukázal také na to, že zadavatel

nesplnil ani další podmínku pro možnost zrušit zadávací řízení dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, tj. že zadávací řízení bude zrušeno bez zbytečného odkladu. Navrhovatel je tedy přesvědčen, že se zadavatel dopustil správního deliktu, a proto navrhuje, aby Úřad uložil opatření k nápravě.

5. Zadavatel zaslal Úřadu své stanovisko k zahájenému správnímu řízení. V něm uvádí, že dne 22. 6. 2007 byla zadavateli doručena žaloba, kterou podal navrhovatel z důvodu údajného porušení Smlouvy a státní záruky uzavřené dne 19. 6. 2000. Na základě této skutečnosti osoba oprávněná jednat jménem zadavatele rozhodla o zrušení veřejné zakázky, a to na základě důvodu zvláštního zřetele, pro který nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, neboť mezi zadavatelem a navrhovatelem již neexistuje důvěra nezbytná pro svěřením vysokých peněžních prostředků do správy. Zadavatel trvá na tom, že zadávací řízení zrušil bez zbytečného odkladu po provedení nezbytných analýz, i s ohledem na několikastupňové řízení a úzkou spolupráci odborných útvarů v rámci zadavatele. Zadavatel navíc upozornil, že pojem „bez zbytečného odkladu“ není nikde v zákoně specifikován. K tvrzené újmě dodává, že je nepřesná a zavádějící, neboť cena zakázky, kterou lze považovat za újmu, byla předložena ve výši 0,1 Kč. Zadavatel navíc v bodě 5. v souladu s § 153 zákona stanovil, že dodavateli nenáleží žádná úhrada nákladů, které vynaložil na účast v této veřejné zakázce. Částky uvedené jako „hrozící újma“ jsou stanoveny dle subjektivního výpočtu navrhovatele. Z uvedeného důvodu zadavatel navrhuje, aby správní řízení bylo zastaveno.

Napadené rozhodnutí

6. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 1. 10. 2007 rozhodnutí č.j. S242/2007-00329/2007/550-IB, kterým rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že zrušil zadávací řízení, aniž by byly splněny podmínky podle § 84 zákona. Za spáchané porušení zákona uložil Úřad zadavateli pokutu ve výši 10 000,- Kč.
7. Úřad v odůvodnění tohoto rozhodnutí mj. uvedl, že veřejný zadavatel může zrušit zadávací řízení jen tehdy, pokud jsou pro to dány důvody v § 84 odst. 2 zákona. Zadavatel může dle zákona zadávací řízení zrušit v situaci, v níž se ocitne zpravidla v důsledku působení některé vnější, nepředvídatelné události, například tehdy, pokud mu byla na veřejnou zakázku přislíbena dotace a před ukončením zadávacího řízení je zřejmé, že zadavatel tuto dotaci neobdrží, nebo pokud je na majetek zadavatele v průběhu zadávacího řízení prohlášen konkurz nebo zadavatel vstoupí do likvidace, nebo v důsledku živelné pohromy nelze po zadavateli požadovat, aby dokončil zadávací řízení na plnění, které již s ohledem na živelnou událost nelze uskutečnit. Případně může dojít k porušení postupu předepsaného zákonem, které zjistí sám zadavatel, avšak musí jít o takový případ, kdy zadavatel již nemá možnost přijmout opatření k nápravě (§ 111 odst. 6 zákona) a při následném řízení o přezkoumání úkonů zadavatele by došlo k uložení nápravného opatření nebo pokuty za správní delikt. Pokud však zadavatel pouze uvádí, že došlo ke ztrátě důvěry, nepřijal Úřad tento argument jako důvod hodný zvláštního zřetele, pro který nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.
8. Úřad uzavřel, že zrušením zadávacího řízení pro ztrátu důvěry *de facto* došlo k vyloučení uchazeče ze zadávacího řízení. Zadavatel však uchazeče může vyloučit

pouze tehdy, pokud uchazeč nesplní zákonné podmínky nebo podmínky stanovené v zadávací dokumentaci, především základní kvalifikační předpoklady. Zadavatel dále může omezit přístup dodavatelům, kteří by nebyli objektivně schopni splnit veřejnou zakázku stanovením ekonomických, finančních a technických předpokladů, za splnění základního principu nediskriminace tak, aby kvalifikační předpoklady bezprostředně souvisely s předmětem veřejné zakázky. Podmínky, za nichž může zadavatel uchazeče vyloučit, musí být v zadávací dokumentaci uvedeny a nelze je stanovovat *ex post*.

9. K námitce, že zadavatel nesplnil povinnost zrušit soutěž bez zbytečného odkladu, Úřad konstatoval, že lhůta ke zrušení zadávacího řízení v zákoně není upřesněna. Pokud k podání žaloby došlo dne 22. 6. 2007 a zadávací řízení bylo zrušeno dne 9. 8. 2007, lze tuto dobu akceptovat i s přihlédnutím, že tato skutečnost nijak správní delikt neovlivnila.
10. Za spáchaný správní delikt uložil Úřad zadavateli pokutu ve výši 10 000,- Kč. Podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona je možné zadavateli uložit pokutu až do výše 10 000 000,- Kč. Úřad v odůvodnění rozhodnutí zdůraznil preventivní funkci pokuty před funkcí represivní, a proto pokutu uložil na spodní hranici maximální výše.

II. Námitky rozkladů

Rozklad zadavatele

11. Dne 21. 11. 2007 podal proti citovanému rozhodnutí zadavatel rozklad. V podaném rozkladu rozvádí důvody pro zrušení zadávacího řízení. Rozhodčí řízení o sporu mezi zadavatelem a navrhovatelem se týká pohledávky IPB za společností J Ring, kterou navrhovatel v rámci Smlouvy a státní záruky převedl na Českou konsolidační agenturu a obdržel za ni platbu ve výši účetní hodnoty této pohledávky. Vzhledem k tomu, že se jednalo o pohledávku s právní vadou, Česká konsolidační agentura od smlouvy o postoupení pohledávky odstoupila a vyzvala navrhovatele k vrácení úplaty za postoupení pohledávek. Česká konsolidační agentura proto zahájila proti navrhovateli rozhodčí řízení, v němž uspěla, a proto navrhovatel byl povinen uhradit požadovanou částku i s úroky. Na základě tohoto prohraného sporu pak navrhovatel vyvodil, že Česká republika je povinna na základě čl. 2.5 Smlouvy a státní záruky zaplatit navrhovateli částku, kterou zaplatil České konsolidační agentuře společně s úroky. Z tohoto důvodu podal navrhovatel žalobu proti zadavateli a následně potom i zadavatel proti žalobu proti navrhovateli za očištěnou IPB.
12. Zadavatel dále uvádí, že podmínku vzájemné důvěry lze přirovnat k požadavku na neexistenci nedoplatků na daních a sociálním a zdravotním pojištění. Ze skutečnosti, že zákon výslovně neexistenci daňových nedoplatků považuje za základní kvalifikační předpoklad, a naopak vedení soudního řízení za kvalifikační předpoklad výslovně nepovažuje, nelze usuzovat, že by tím nemohl být naplněn jiný důvod pro zrušení zadávacího řízení. Zadavatel sice je ve shodě s napadeným rozhodnutím, pokud jde o kvalifikaci podmínek opravňujících zadavatele k postupu podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, rozdíl je však v tom, že Úřad bez dalšího vyvozuje, že podání žaloby navrhovatelem tyto znaky nenaplnuje. Zadavatel opět apeluje na potřebnou důvěru mezi ním a vybraným uchazečem, mimo jiné i proto, že při případném porušení pravidel ze strany navrhovatele by sankce od EIB (poskytovatele finančních prostředků) směřovaly přímo na zadavatele.

13. Závěrem zadavatel uvádí, že uloženou pokutu považuje za nepřiměřeně vysokou, a to s ohledem na hodnotu zadávacího řízení ve výši 0,1 Kč. Přestože si je zadavatel vědom horní hranice možné pokuty, měla by dle jeho názoru pokuta vycházet i z výše hodnoty zadávacího řízení.

Závěr rozkladu

14. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

Rozklad navrhovatele

15. Dne 21. 11. 2007 podal proti citovanému rozhodnutí rozklad také navrhovatel. Ten uvádí, že se sice s napadeným rozhodnutím ztotožňuje, ale nemůže souhlasit s tím, že Úřad zadavateli neuložil nápravné opatření podle § 118 zákona spočívající ve zrušení nezákonného rozhodnutí o zrušení přezkoumávané veřejné zakázky. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že v případě zrušení veřejné zakázky nemůže nápravné opatření uložit. Rozklad tak směřuje nikoli proti výroku I. rozhodnutí, ale proti absenci výroku, kterým by byl zrušen nezákonný úkon zadavatele.
16. Navrhovatel má zato, že byly splněny všechny podmínky pro postup podle § 118 zákona (zadavatel nedodržel zákonný postup pro zadání veřejné zakázky, jež podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a zároveň zadavatel dosud neukončil zadávací řízení uzavřením smlouvy). Právě úkon zadavatele spočívající v nezákonném zrušení zadávacího řízení měl vést k tomu, aby rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky pozbylo platnosti. Po rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení totiž zadavatel ke svým předchozím úkonům přistupoval tak, jako by nebyly nikdy učiněny, a tedy nedošlo ani k uzavření smlouvy. Podstatou zrušení zadávacího řízení bylo zneplatnění již uskutečněného výběru. Důvodem pro zrušení zadávacího řízení byla právě skutečnost, že jako nejvhodnější byla vybrána nabídka navrhovatele, se kterým vede zadavatel soudní řízení, které však s předmětem veřejné zakázky nesouvisí.
17. Navrhovatel shrnuje, že Úřad má v případech, kdy jsou splněny všechny podmínky pro postup podle § 118 zákona – uložení nápravného opatření, povinnost tak učinit, a nikoli pouhou možnost. Navrhovatel dodává, že nezákonný úkon zadavatele – zrušení zadávacího řízení bez naplnění podmínek stanovených v § 84 odst. 2 písm. e) zákona, je ve smyslu občanského zákoníku absolutně neplatný, nicméně je účelné, aby ho Úřad formálně zrušil. Tím by vztahy mezi zadavatelem a navrhovatelem postavil najisto.
18. Navrhovatel se dále vyjadřuje k výši pokuty, kterou nepovažuje ani za preventivní, ani za represivní. Nezákonný úkon zadavatele byl přímo a úmyslně namířen proti navrhovateli, a proto měl Úřad jednání zadavatele posoudit jako velmi závažné, tj. přihlídnout k závažnosti deliktu, ke způsobu jeho spáchání, jeho následkům a okolnostem, za nichž byl spáchán. Taktéž to, že Úřad přihlédl k hodnotě veřejné zakázky ve výši 0,1 Kč navrhovatel označuje za nesprávné posouzení věci, neboť částka 0,1 Kč byla nabídková cena navrhovatele, a tudíž svědčí o vyšší závažnosti deliktu, protože došlo ke zrušení zadávacího řízení, v němž měla být uzavřena smlouva s uchazečem, který nabídl výrazně nejnižší cenu. Proto měla být pokuta uložena naopak při horní hranici možné výše.

Závěr rozkladu

19. Navrhovatel požaduje, aby předseda Úřadu výrok napadeného rozhodnutí změnil tak, že vedle výroku o spáchání správního deliktu uložil též nápravné opatření podle § 118 zákona tím, že zruší rozhodnutí zadavatele o zrušení předmětného zadávacího řízení.

III. Řízení o rozkladech

20. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
21. Po projednání rozkladů a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v rozkladech a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru:
22. Úřad tím, že svým rozhodnutím ze dne 1. 10. 2007, č.j. S242/2007-00329/2007/550-IB, rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona tím, že zrušil zadávací řízení, aniž by byly splněny podmínky podle § 84 zákona, za což mu uložil pokutu ve výši 10 000,- Kč, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se plně ztotožnil.

IV. K námitkám rozkladů

K nápravnému opatření podle § 118 zákona

23. Jak vyplývá z § 120 odst. 1 zákona, zákonodárce úmyslně odlišil několik typů správních deliktů. Skutková podstata prvního z nich spočívá v nedodržení postupu stanoveného tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, které podstatně ovlivnilo nebo mohlo podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky (§ 120 odst. 1 písm. a) zákona). Skutková podstata druhého z nich však spočívá výhradně ve zrušení zadávacího řízení, aniž by byly splněny podmínky v § 84 zákona (§ 120 odst. 1 písm. b) zákona). Je tedy bez pochybností zřejmé, že zákon nepojímá neoprávněné zrušení zadávacího řízení jako zvláštní druh nedodržení postupu stanoveného pro zadání veřejné zakázky, které podstatně ovlivnilo nebo mohlo ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
24. Hovoří-li potom § 118 zákona opět pouze o nedodržení postupu stanoveného zákonem pro zadání veřejné zakázky obdobně jako § 120 odst. 1 písm. a) zákona, nelze dovozovat, že pod nedodržení postupu zákonem stanoveného lze bez dalšího zahrnout i neoprávněné zrušení zadávacího řízení. Jinými slovy, z konstrukce § 118 zákona vyplývá, že nápravné opatření ve formě zrušení nezákonného úkonu zadavatele (v šetřeném případě rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení) je možné zadavateli uložit pouze za nedodržení postupu stanoveného pro zadání veřejné zakázky. Nehovoří-li § 118 zákona výslovně o nezákonném zrušení zadávacího řízení tak, jako to činí § 120 odst. 1 písm. b) zákona, nemůže Úřad za nezákonné zrušení zadávacího řízení postupovat podle § 118 zákona a uložit zadavateli opatření k nápravě, neboť takový postup by odporoval zásadě *nullum crimen, nulla poena sine lege* (není viny ani trestu bez zákona).

25. Uzavírám tedy, že jsem v postupu Úřadu, kdy tento neaplikoval § 118 zákona, přestože ještě nedošlo k uzavření smlouvy, nýbrž § 120 odst. 1 písm. b) zákona v návaznosti na § 120 odst. 2 písm. b) zákona, neshledal pochybení. Naopak mám zato, že Úřad postupoval v souladu se zásadami správního trestání a v mezích stanovených zákonem

K výši uložené pokuty

26. V první řadě považuji za podstatné zdůraznit, že § 120 odst. 2 písm. b) zákona počítá s odlišným způsobem vyměření pokuty za neoprávněné zrušení zadávacího řízení v porovnání s § 120 odst. 2 písm. a) zákona, který se aplikuje pouze na stanovení výše pokuty za nedodržení zákonného postupu pro zadání veřejné zakázky, které podstatně ovlivnilo nebo mohlo ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Zatímco tedy pokuta za nedodržení zákonného postupu pro zadání veřejné zakázky se odvíjí od ceny zakázky (byla-li nabídnuta), za neoprávněné zrušení zadávacího řízení zákon stanoví pouze maximální výši pokuty. Je tedy čistě na uvážení správního orgánu, v jaké výši pokutu uloží. Argumentace nabídkovou cenou či dokonce předpokládanou hodnotou veřejné zakázky není a ani nemůže být relevantní. Úřad může k výši nabídkové ceny v případech pokut podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona přihlídnout pouze jako k přitěžujícím nebo polehčujícím okolnostem. Neztotožnil jsem se ani s rozkladovou námitkou, podle níž uložená pokuta neplní ani preventivní, ani represivní funkci, a dokonce motivuje zadavatele k páčání obdobných správních deliktů. Navrhovatel neuvedl žádné skutečnosti nasvědčující tomu, že by uložená pokuta skutečně zadavatele k dalšímu porušování zákona vedla či že by se zadavatel v tomto smyslu vyjádřil, a proto námitka navrhovatele zůstává čistě v hypotetické rovině. Naopak jsem dospěl k závěru, že výše pokuty byla přiměřená spáchanému správnímu deliktu a že její výši dostatečně odůvodnil orgán dohledu v napadeném rozhodnutí.

Ke splnění podmínek pro použití § 84 odst. 2 písm. e) zákona

27. Z rozkladu podaného zadavatelem vyplývá, že je zadavatel přesvědčen o splnění podmínek pro zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 odst. e) zákona. Je přesvědčen, že za důvod hodný zvláštního zřetele lze považovat skutečnost, že zadavatel je s navrhovatelem v soudním či rozhodčím sporu ve věci nesouvisející se zadáním veřejné zakázky, což vedlo ke ztrátě důvěry zadavatele v navrhovatele. Jak navrhovatel poukázal, zadavatel úmysl neuzavřít smlouvu s navrhovatelem deklaroval i veřejně.
28. K tomu uvádím, že zákonodárce v žádném ustanovení zákona nedefinoval, co se považuje za „důvod hodný zvláštního zřetele“. Z toho vyplývá, že nejasnost zákona je třeba překonat výkladem v mezích správního uvážení, a to vždy vzhledem ke konkrétním okolnostem šetřeného případu. V obecné rovině je použití ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona vázáno na působení vnějších, na zadavateli v mnoha případech nezávislých okolností či událostí, pro jejichž existenci nelze na zadavateli oprávněně požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Sem patří například nepřidělení přislíbené dotace na pořízení předmětu veřejné zakázky či prohlášení konkurzu na majetek zadavatele nebo jeho vstoupení do likvidace. Jako důvod hodný zvláštního zřetele by bylo možné uznat i porušení postupu při zadání veřejné zakázky, které zadavatel zjistil, avšak které s ohledem na okolnosti již nemohl napravit jiným způsobem, přičemž je zřejmé, že by přezkumné řízení u Úřadu vedlo k uložení pokuty nebo nápravného opatření.

29. Rozhodně však není možné za důvod hodný zvláštního zřetele považovat vstup zadavatele do soudního či rozhodčího sporu s vybraným uchazečem (tj. navrhovatelem) v jiné věci, a to i přesto, že navrhovatel byl tím, kdo podáním žaloby soudní řízení inicioval. Zakotvuje-li ustanovení § 6 zákona zákaz diskriminace některého z uchazečů, byla by tato základní zásada hrubě popřena, kdyby Úřad uznal podání žaloby proti zadavateli v jiné věci jako důvod hodný zvláštního zřetele pro zrušení zadávacího řízení předvídaný § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Jak vyplývá z čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, každý se může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu. Čl. 3 odst. 3 Listiny základních práv a svobod také výslovně stanoví, že nikomu nesmí být způsobena újma na právech pro uplatňování jeho základních práv a svobod. Tato dvě zmíněná ustanovení právního předpisu vyšší právní síly než zákona jsou jednoznačným argumentem, proč nelze zadávací řízení zrušit toliko z důvodu soudního sporu (navíc ve věci se zadávacím řízením nesouvisějícím) zadavatele s uchazečem, jehož nabídka byla vybrána jako nejvhodnější.

V. Závěr

30. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu. Vzhledem k výše uvedenému jsem rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Česká republika – Ministerstvo financí, Letenská 15, poštovní přihrádka 77, 118 10 Praha 1, za něhož jedná Ing. Miroslav Kalousek, ministr,
2. Mgr. Radek Pokorný, advokát AK Pokorný, Wagner & spol., se sídlem Karoliny Světlé 301/8, 110 00 Praha 1,
3. spis.

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce